

Maiatzaren 28an antolatu genuen Ekofeminismoari eta Naturaren Eskubideei buruzko lehen bizipen-topaketa. Helburua zen Naturaren Eskubideen garrantziaz eta proposamen horrek pertsonentzat zein naturarentzat dakarren aldeko paradigma-aldaketaz hausnartzea eta eztabaidatzea.

Gaian adituak ziren hizlariak izateko aukera paregabea izan genuen, eta haien jakinduriatik eta esperientzietatik balio handiko ezagutza ekarri zuten. Izan ere, Vandana Shiva, Susana Borràs eta Dalila Argueta izan genituen egun osoan, eta pribilegio hutsa izan zen haien presentzia.

Topaketak zortzi orduko iraupena izan zuen eta hainbat formatu izan zituen jardunaldiari dinamismoa eta freskotasuna emateko. Zehazki, gaian adituak direnen ponentziaz gain, taler bat dinamizatu genuen taldeak fazilitatzeko teknika baten bidez. Modu horretan eratu ziren taldearen kohesioa eta elkarizketak arinak. Era berean, etenaldiak egiteko hainbat espazio eratu ziren, xede izanik elkarizketa informalak bultzatzea eta aliantzak berriak sortzea. Garraian izan zen bazkaria, Donostiako jatetxe begetariano ospetsuan.

Hauxe izan zen topaketaren egitaraua:

- 9:00. Elkarreratatze koletiboa
- 9:30. Susana Borràs "Naturaren Eskubideak. Lurreko bizitza babesteko paradigma berri baterantz"

- 10:20. Talde-lana. "Arrainontzia"
- 11:30. Etenaldia
- 12:00. "Vandana Shiva. Ama lurraren defentsa, bizitza jasangarri baten alde"
- 13:30. Janaria
- 15:30. Dalila Argueta. "Gorputza, lurraldea eta gatazka"
- 16:30. Etenaldia
- 17:00. Mahai-ingurua. "Natura eta bere eskubideak. Ikuspegi ekofeministatik birpentsatzea"
- 18:30. Amaiera musikala. Ines Woldin

Topaketaren egitaraua diseinatu zuten Calcuta Ondoan-go kideak, Cristina Enea Fundazioak eta Euskadiko GGKEen Koordinadorak. Garrantzitsua iruditzen zaigu azpimarratzea Euskadiko GGKEen Koordinakundeak jarduera hau antolatzen gurela jakinda parte hartu ahal izatea eskatu zigula, izan ere, Naturaren Eskubideak lantzea euren plan estrategikoaren parte da. Koordinadoraren ekarpena ekitaldian izan zen koordinatzailearen EpTs teknikariaren parte hartzea, bere sare sozialen eta mezu elektronikoen bidez zabalkundea eta Teresa Aledo bere kontura kontratatzea. Azken horrek visual thinking egin zuen jardunaldi osoaren sistematizazio gisa.

Profil zehatz batera zuzendu zuen ekitaldia, eta lehentasuna eman zitzaion Euskadiko koordinakundeko GGKEekin zerikusia duten langileei eta/edo boluntarioei, giza eskubideekin, lankidetzarekin, berdintasunarekin, ingurumenarekin eta GGKEetako kide diren pertsonekin zerikusia duten masterretako ikasleei. Ekitaldi osoan zehar bi interprete egon ziren ingelesetik gaztelaniara eta gaztelaniatik ingelesera itzulpenak egiteko, Vandana Shiva beste hizlariak ulertzeko aukera izan zezan. Gainera, topaketan visual thinking egon zen, hau da, pertsona batek hitzaldietan eta talde lanean adierazitakoa marrazki eta hitz gakoen bidez jaso zuen, gertatutakoaren laburpen original bat eskainiz. Eguna amaitzeko Ines Wolcinek hiru hizkuntzatan (euskaraz, gaztelaniaz eta ingelesez) inprobisatutako abesti bat egin zuen hizlarien zein parte-hartzaileen hitzekin.

Guztira 42 pertsonak parte hartu zuten, antolakuntzako pertsonak barne. Gipuzkoako, Bizkaiko eta Arabako erakunde edo mugimendu sozialetako ordezkariak egon ziren.

Bileraren aurretik, komunikazio kanpaina bat egin zen, kartelak, e-posta, Instagram eta Facebook barne. Komunikazioari dagokionez, publizitatea kontratatu genion Pikara magazinari, eta maiatzean izan zuten hedapen-rolaren zati bat. Era berean, ekitaldia egun osoan zehar grabatu zuten eta bideo bat sortuko dute topaketa gogoratzeko. Bideo hori Calcuta Ondoan-go sare sozialen bidez zabalduko dugu.

Instagram: @calcutaondoan Facebook: Calcuta Ondoan ONGD

Lankidetzeta EHU-ko Farmazia Fakultatearekin eta Vishwas-ekin

2024ko ekainean, Calcuta Ondoan-etik proposamen bat bidali genion Euskal Herriko Unibertsitateko Farmazia Fakultateari, Indore hirian Vishwas-eko tokiko GKEarekin batera proiektu batean parte hartzeko. Helburua zen India erdialdeko gune horretara bidaiatzea eta nutrizio-konposizioaren ebaluazio bat egitea IHES-a duten pazienteei ematen zaien proteika gehigarriaren gainean. Hitz gutxitan, xedea zen haien egokitasun klinikoa ebaluatzea eta desnutrizioak hain sentikorra den populazio horretan dituen ondorioak arintzea.

Proposamena Diego Rada Fernandez de Jauregui iritsi zitzaion eta interes handia agertu zuen prozesuan laguntzeko. Gaur egun, Euskal Autonomia Erkidegoko Medikuntza Prebentibo eta Osasun Publikoko Saileko irakasle agregatua da, eta Giza Nutrizio eta Dietetika graduako nutrizio epidemiologia irakasgaiaren arduraduna (UPV/EHU). Halaber, Bioaraba Ikerketa Biomedikoko Institutuko Elikadura Nutrizio eta Segurtasun taldeko ikertzailea da.

Diegok Indiara alde egin zuen uztailearen hasieran, Unibertsitateko kontu batzuk itxi eta maleta txiki bat egin ostean, zeinetan adierazi duen "ziur bizipen eta emozio askorekin etorriko da maleta hori". Bere lana arlo zientifikoa eta teknikoa baino askoz urrunago joan dela kontatu digu akademikoak. Alde batetik, proteina askoko (soja motak, almendrak...) landare-jatorriko produktuekin osagarriak prestatzen dituzten emakumeekin lankidetzan aritu zen. Diegok konposizioa apuntatu du, errotara joan dira ehotzera, paketatuta eta maitasunez banatu dituzte seropositiboek eta haien senideei. Hauek astean hirutan joaten dira Vishwas-era laguntza eta hezkuntza sanitarioa, erretrobirusen aurkako medikazioa, laguntza psikologikoa eta nutrizionala jasotzera.

Era berean, Diegok hauekin elkarlanean aritzeko aukera izan du: zuzendaritza taldea eta koordinazioa, gizarte langileak, gaixoen egoera klinikoa ebaluatzen duen doktorea, medikazioa gainbegiratzen duena, bulegoak garbitzen dituzten pertsonak, eta arrisku handieneko taldeei bestelako elikagai lagungarri motak. Halaber, landareen zopa eta ernamainen entsalada prestatzen duten pertsonekin ere, gaixoen eta haien familiek GKEa bisitatzen duten bakoitzean. Irakaslearen esanetan, "birusaren prebalentzia handiko eremu honetako seropositiboen osasuna hobetzeko konpromiso osoa duten pertsonak dira. Nire begirunerik eta miresmenik handiena haiei guztiei".

Modu berean, paziente seropositiboekin interakzioan aritzeko aukera izan du, eta "konplexurik gabe, bihotza ireki eta irribarra egin didate", adierazi du. Diegok azaldu duenez, "gertutik bizi izan dut pobreak eta desberdintasun sozialek gure osasuna urratzen dutela. "Pertsona bakoitzaren atzean istorio bat dago, batzuetan dramatikoak, beste batzuetan alaiagoak, baina beti desberdina", gaineratu du.

Azkenik, Diegok Indoreko Espiritu Santuaren kongregazioko arrebekiko duen maitasuna adierazi nahiko luke, babesa emateagatik.

Kalkultatik hitzak

Natalia Garcia Iglesias

Hegoako Nazioarteko Lankidetzeta eta Garapena masteerako ikaslea praktiketan

"Aste honetan betetzen da nire lehen hilabetea Kalkutan, hiri itzartu, jendez betea eta zaratsatu batean. Egun batzuen bueltan, hiria noranzkoa hartzen hasi zen, beroa ez zen hain astuna, eta kaleak ez ziren gehiegi mugitzen. Ohartzen zara hasieran dirudien nahasmenduaren barruan denak duela orden bat. Mangoen jauna eta jogurtarena beti daude leku berean, trafikoa bi norabidetan mugitzen da, eta lankideek aditasunez agurtzen naute egunero. Iritsi nintzenean ez nekien zer espero, mundu guztiak du zeresan handia Indiaz hitz egiten denean, baina Kalkuta, niretzat, beste hiri bat besterik ez da, bere berezitasun eta bizitzeko moduekin, bere leku polit eta ez hain politekin, bere leku jendez beteekin eta bere leku lasaiekin. Hiria hain turistikoa ez den modu batean bizitzeko zortea izaten ari naiz, beste nonbait egingo nituzkeen bezalako planak eginez, eta nire denbora gaur egun lagunak deitzen dieran pertsonekin partekatuz.

Uste dut istorio oso ezberdinak dituen jendez betetako hiria dela. Istorio horietako batzuk tokiko erakundeekin lantzen ari naizen proiektuen bidez ezagutu ahal izan ditut, beste batzuk kaleetan ikusten ditut, eta beste batzuk, entzuteko zortea izan dut. Duela aste batzuk, nire lankideei esker, Kalkutako gazte batzuek antolatuta zuten bilera batera joan ahal izan nintzen, hiria eraldatzeko asmoz. Eta haren istorioak, kezak eta ametsak entzutea izan da, orain arte, Kalkutatik gehien hunkitu nauena. Pertsona horiek kezkatuta agertu ziren gizartea hartzen ari zen norabideagatik, lan esparru askoren deshumanizazioagatik, korporazio handien gehiegikeriagatik, ingurumenaren degradazioagatik eta ikasketak amaitu eta lan mundura irtetean sentitu zuten etsipenagatik. Bere istorioak, bere kezak eta bere ametsak, neurri handi batean, nireak ziren.

Inor iritzirik gabe utziko ez luketen eta uneren batean denok entzun dugun erresilentzia istorio askorekin batera, identifikatuta sentitu naizen beste errealitate batekin topo egin dut, eta, onartzen dut, ez nuen espero halakorik aurkitzea hona iristean. Agian, nire haridurarik handiena hau izan da, herrialde batean ezberdina denaren antzekotasuna aurkitzea."

